

**ДЕНЬ ПАМ'ЯТІ
ЖЕРТВ ГОЛОДОМОРІВ**

**26 ЛИСТОПАДА
16:00**

**ЗАПАЛИ СВІЧКУ
ПАМ'ЯТІ
В СВОЄМУ ВІКНІ!**

Читайте на с. 8

У які дні сняться
пророчі сні с. 9

Все буде Україна!

Цікава

ГАЗЕТА *на вихідні*

23 листопада 2022 року №45(258) Ціна 7 грн

● **ВІД ЧОГО ХОЛОНЕ КРОВ**

Через нерозділене кохання перерізала однокласникові горло

На Житомирщині дев'ятикласницю засудили до 13 років позбавлення волі за жорстоке вбивство 14-літнього юнака. Здавалося б, у цій резонансній справі можна поставити крапку, але родичі та друзі вбитого хлопця вважають, що 15-річна Катя не могла сама вчинити такий страшний злочин

Михайло СЕРГУШЕВ,
fakty.ua

**НА СУДІ СВОЄЇ ВИНИ
НЕ ВИЗНАЛА...**

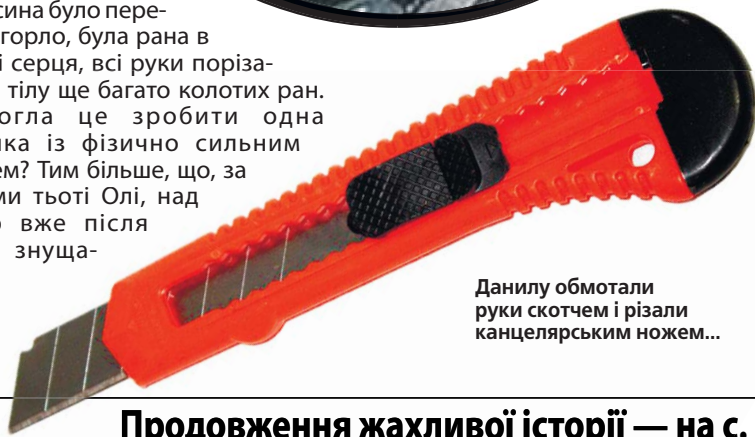
– Судити самі, Даня високий, займається спортом. Ну, як займається... У футбол добре грав, на велосипеді їздив так, що не наздоженеш. А Катя, хоч і на рік старша, але й зросту невисокого, і фізично вона явно слабша за Даньку. Не могла вона сама без чийсь допомоги зарізати канцелярським ножом Данила, – розповів «ФАКТАМ» товариш убитого хлопчика Микита. – Якби хтось запитав у мене мою думку, то я сказав би, що там кілька пацанів на

місці вбивства були. Катя могла заманити Данила в цей недобудований будинок, а там їх уже чекали... Говорили про якогось Колю із сусіднього

В її сина було перерізане горло, була рана в ділянці серця, всі руки порізани й по тілу ще багато колотих ран.

села, ніби ввечері перед убивством Катю бачили з ним. Але там начебто поліція його перевіряла й нічого

не знайшла. Мама Дані, тьотя Оля, розповідала, що в її сина було перерізане горло, була рана в ділянці серця, всі руки порізани й по тілу ще багато колотих ран. Чи могла це зробити одна дівчинка із фізично сильним хлопцем? Тим більше, що, за словами тьоті Олі, над Данею вже після смерті знущалися.

Данилу обмотали руки скотчем і різали канцелярським ножом...

Продовження жахливої історії — на с. 7

● **ЗВЕРНІТЬ УВАГУ!**

Фотоколлаж із сайту esquire.com.

Король Карл III обнімається... з деревами!

Розповідь про благородне рішення британського монарха – на с.11

● **ВІЙНИ НАПЕРЕКИР**

Фото із сайту life.prawda.com.ua

Тренерка з Харкова врятувала від обстрілів 12 юних спортсменок

Історія мужнього вчинку – на с. 12, 10

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

Україна вироблятиме важке озброєння із 6 країнами НАТО

Відомо, що серед цих партнерів точно є Польща, Чехія, Франція та Данія

Микола ДЕНИСЮК

У Державному концерні «Укроборонпром» повідомили, що з представниками названих держав уже створюються спільні оборонні підприємства, будуються лінії виробництва боєприпасів замкнутого циклу, спільно випускається броньована техніка й реактивні системи залпового вогню, розробляються нові високотехнологічні зразки озброєння. «Для цього використовуємо як наявні потужності, так і новостворені у безпечних місцях», – уточнили в «Укроборонпромі».

Однією з останніх була укладена з Чехією угода про створення спільного оборонного кластера. Це відбулося згідно з досягнутими домовленостями між Президентом України Володимиром Зеленським та чеським прем'єр-міністром Петром Фіалом.

Добра новина, яка дає надію, що вже скоро Україна не залежатиме виключно від закордонних поставок озброєння.

Патріарха рпц кіріла не пустили до Європи

«Такого навіть під час холодної війни не було»

Леонід ОЛІЙНИК

Патріарх російської православної церкви (рпц) кіріл під час зустрічі з Католиком-Патріархом Асирійської церкви Сходу Мар Авої III заявив, що йому закрили в'їзд до Європоу. «Ухвалено безпрецедентне рішення: не пускати патріарха на територію ЄС. Такого навіть під час холодної війни не було», – побідкався кіріл.

Нічого дивного, адже рпц давно перетворилась на ідеологічний підрозділ російської держави, виправдовуючи усі її злочини. Дивне інше: що багато українців і досі залишаються вірянами московського патріархату...

Польща розмістить біля нашого кордону ППО Patriot

Напередодні Берлін запропонував Варшаві системи протиракетної оборони для безпеки повітряного простору після падіння ракети

Ліна ВОГОНЬ

Польща хоче розмістити біля кордону з Україною системи протиповітряної оборони Patriot, які напередодні їй запропонувала Німеччина. Про це заявив міністр оборони Польщі Маріуш Блашак.

«Я із задоволенням прийняв пропозицію міністра оборони Німеччини щодо розміщення додаткових ракетних установок Patriot у нашій країні. У телефонній розмові з німецькою стороною я запропонував, щоб система була розміщена поблизу кордону з Україною», – йдеться у дописі у Twitter.

● ДАВНО ПОРА!

Петиція до Зеленського про позбавлення Бойка звання Героя України набрала 25 тисяч підписів

Обраний до Верховної Ради за списком нині забороненої партії «Опозиційна платформа – За життя» політик отримав найвище звання ще у 2004 році, коли перебував у Партії регіонів, з рук Леоніда Кучми

Фотоколлаж із сайту bykvu.info.

Василь КІТ

Автор петиції – Гайдай Андрій Сергійович. Ось як він обґрунтував свою вимогу, яку підтримали 25 тисяч українців – необхідні, щоб Президент відповів на неї: «В умовах повномасштабної війни України з російською федерацією, в той час, коли на фронті щодня гинуть сотні кращих синів, вимагаємо позбавити високого звання «Ге-

Після першого переляку прихильники «руського міра» в Україні знову підняли голови, думаючи, що все буде, як і колись.

рой України» Бойка Юрія Анатолійовича (на фото), лідера забороненої проросійської партії ОПЗЖ та колишнього члена Партії регіонів, оскільки таким чином ми нівелюємо значимість цієї нагороди, фактично прирівнюючи між собою Героїв, що захищають незалежність нашої країни, з тими, хто робив усе, щоб ця незалежність зникла, працюючи в інтересах і на угоду кату путіну».

● У ВСІХ НА ВУСТАХ

Мер Івано-Франківська закликав містян виїжджати в село

Міський голова Руслан Марцінків переконаний, що ситуація з електропостачанням взимку тільки погіршуватиметься

Василь КІТ

Може статись так, що світла не буде кілька днів, каже він. За словами голови, місто готує пункти обігріву для жителів багатоповерхівок, проте вони можуть не вмістити усіх охочих, а тому Марцінків закликав жителів міста переїжджати до села.

«Рекомендую знайти місце перебування у сільській місцевості чи в індивідуальних будинках. Хтось, може, має родину, знайомих у селах. Бажано домовитися про проживання, дуже важко буде виживати у багатоквартирних будинках», – пояснив міський голова і закликав жителів прилеглих сіл прихистити жінок та дітей із міських багатоповерхівок.

Він має сидіти в тюрмі, а не в парламенті.

Можна погодитися з кожним словом петиції. Проросійські діячі в Україні мають понести політичну відповідальність, а ті, хто пішов на співпрацю з окупантами – кримінальну.

Проте зараз відбуваються дуже дивні речі: після першого переляку прихильники «руського міра» в Україні знову підняли голови, думаючи, що все буде, як і колись. Наприклад, цими днями до складу Національного олімпійського комітету були обрані одіозні народні депутати від забороненої в Україні партії

ОПЗЖ Григорій Суркіс та Нестор Шуфрич. Це спричинило ефект вибуху бомби у суспільстві. П'ятий Президент Петро Порошенко назвав це «скотською неповагою до людей, які зараз на фронті». Футболіст Андрій Шевченко на знак протесту навіть написав заяву про вихід зі складу НОК. На щастя, величезний розголос дав результат – ці діячі добровільно покинули склад НОК.

...Якщо після Перемоги ми будуватимемо нову Україну під керівництвом «старих» регіоналів, то що збудуємо?

● ПРЯМА МОВА

Дмитро КУЛЕБА, глава МЗС, про те, що російська пропаганда закликає до знищення українців:

Підбурювання до геноциду на російському телебаченні – у повному розпалі. Вони визнають, що росія б'є по українській критичній інфраструктурі для того, щоб створити нестерпні умови для цивільного населення, та закликають до нових ударів. російську пропаганду потрібно повністю заборонити – і в ЄС, і в інших країнах світу.

● ГУЧНА СПРАВА

Фотоколаж із сайту radiosvoboda.org.

Чи сидітиме довічно – не відомо, але в пеклі точно горітиме вічно.

Суд у Гаазі: «Гіркін винен у вбивстві 298 разів»

Злочинця з росії засуджено на довічний термін. Але, звісно, заочно...

Василь КІТ

Суд у Нідерландах визнав громадян росії Ігоря Гіркін, Сергія Дубінського та громадянина України Леоніда Харченка винними у катастрофі МН17 у 2014 році та загиніли 298 людей. Про це заявив суддя Гендрік Стейнхаус

літака». «Вони (обвинувачені. – Ред.) винні 298 разів», – наголосив Гендрік Стейнхаус. Між тим четвертого обвинувачуваного, Олега Пулатова, суд визнав невинуватим, попри те, що він був заступником Гіркина і передавав іншим обвинувачуваним вказівки щодо евакуації системи «Бук».

Окружний суд Гааги також ухвалив рішення про те, що так звана «донецька народна республіка» була контрольованою російською федерацією як мінімум з травня 2014 року.

під час оголошення рішення суду.

Було зазначено, що намір збити військові, а не цивільні літаки, не зменшує вини підсудних: «Обвинувачувани, що не є комбатантами, не мали права здійснювати обстріл також військового

Гіркін, Дубінський і Харченко отримали довічні терміни ув'язнення заочно. Окружний суд Гааги також ухвалив рішення про те, що так звана «донецька народна республіка» була контрольованою російською

● Цитата

Петро ПОРОШЕНКО, п'ятий Президент України, лідер «Європейської Солідарності»:

«Рішення суду у справі МН17 створило прецедент для вироку фюреру росії та його посіпака. Цей вирок неминуче чекає на путіна за геноцид, тероризм та інші криваві злочини проти українців. Після збиття лайнера сплигло майже вісім з половиною років. Час нехай і повільно, але працює на правду. Тому за справедливість завжди треба боротися!».

федерацією як мінімум з травня 2014 року. Пояснюючи, чому суд так вирішив, суддя Стейнхаус нагадав, що «багато хто (з бойовиків та представників самопроголошеної влади «днр») мали російське громадянство, багато хто раніше був причетний до збройних сил рф». Також рф надавала військову підтримку бойовикам «днр», керувала військовими діями тощо. «Звіти про військові дії надсилалися до москви».

«Після катастрофи МН17 Бородай (громадянин росії, у той час – ватажок терористів «днр». – Ред.) подзвонив до москви, бо чекав на вказівку. При цьому він сказав, що хоче поговорити з «начальником», хоча сам є найвищою посадовою особою «днр», – додав суддя. Це – важливе рішення суду, адже юридично встановлено факт контролю росією так званої ДНР.

● ДІЯННЯ «ВИЗВОЛИТЕЛІВ»

«Таких масштабів катувань я ще не бачив»

У Херсоні виявлено два місця, де знущались над десятками людей, після чого їх убивали

Леонід ОЛІЙНИК

Про це розповів уповноважений Верховної Ради з прав людини Дмитро Лубінець в ефірі телемарафону. «Це максимально жахливі місця. Я спілкувався

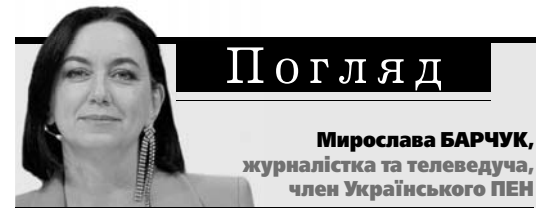
із хлопцем, який перебував там 45 днів, і його постійно катували. У цей час він бачив, як разом із ним десятки людей піддавалися тортурам. Їх били електрикою, металевими трубами, їм ламали кістки, і все це відбувалося під відеокамерами, тобто росіяни все це фільмували», – розповів він.

Лубінець сказав, що є різниця навіть із раніше окупованими територіями Харківської області. «Таких масштабів я ще не бачив. А я відві-

дував особисто всі катівні у різних областях України. Цей масштаб просто жахливий. Це вкотре свідчить про те, що російські військові – це не люди, які отримують задоволення, коли вбивають та піддають тортурам наших громадян», – сказав він.

Омбудсмен упевнений, що російські катівні буде знайдено і в інших населених пунктах. «Це є система, яку побудувала російська федерація. Відкривається військово комендатура, і при ній обов'язково катівні, де мордують і вбивають саме цивільних», – сказав він.

Над російськими катами має бути суд – не тільки Божий, а й людський!

Погляд

Мирослава БАРЧУК,
журналістка та телеведуча,
член Українського ПЕН

Срати, ґвалтувати, красти: чому рашисти не вміють інакше

Бо це єдиний спосіб помститися всьому світові поза межами їхньої в'язниці

Знову побачила сюжет з деокупованої Харківщини, де люди розповідають, як російські солдати гадили у книжки шкільної бібліотеки і різали м'ячі у спортзалі.

І знову пригадала відомий лист Станіслава Лема до Майкла Кендла, його американського перекладача, про «екскрементальну запеклість» росіян. Вибачайте за повтори сто разів цитованого. Але ж як ладненько складається історичний портрет!

«...росіяни були кодом, яке усвідомлювало свою підлість і ницість безсловесним, глухим, здатним на будь-яку розперезаність чином. Отож, ґвалтуючи 80-річних бабусь, роздаючи смерть від нехоті, побіжнок, між іншим, валячи, руйнуючи й нищачи всі ознаки достатку, ладу, цивілізованої заможності, демонструючи в цьому нищенні... чималу завбачливість, ініціативу, зосередженість, напруження волі – завдяки цьому вони мстилися не лише німцям... за те, що німці влаштували були в росії. А й мстилися всьому світові поза межами своєї в'язниці помстою, найпідлішою з можливих: адже вони обсирали все.

Жодні тварини не демонструють подібної, так би мовити, екскрементальної запеклості, яку демонстрували росіяни, забиваючи й наповнюючи своїми екскрементами розгромлені салони, шпитальні зали, біде, клозети, серучи на книжки, килими, вітварі; у цьому сранні на весь світ, який вони тепер могли – яка ж це радість – скопати, стовкти, обісрати, а до всього ще й зґвалтувати й убити (вони ґвалтували жінок після пологів, жінок після важких операцій, ґвалтували жінок, які лежали в калюжах крові, ґвалтували і срали; а крім того, вони мусили красти наручні годинники, і коли якийсь їхній малий бідацько-солдафон не мав уже на це шансів серед німців у шпиталі, бо його попередники забрали все, що можна було забрати, він розплакався з жалю і водночас вигукував, що коли негайно не дістане наручного годинника, то застрелить трьох перших стрічних)...» (Берлін, 6 травня 1977 року).

● ПРЯМА МОВА

Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ, Президент України, у зверненні з нагоди Дня Гідності та Свободи:

...Усі побачили, який у нас народ! Готові віддати останнє. Готові стояти до останнього. Не втратили гідності. Мужності. Віри в себе. І об'єдналися. Щоб не втратити волю. Не втратити незалежність. Не втратити Україну.

Можемо залишитися без грошей. Без бензину. Без гарячої води. Без світла. Але не без волі. І це залишається незмінним.

Так, ми заплатили й продовжуємо платити за свободу дуже велику ціну. І ніколи не забудемо всіх, хто віддав за Україну своє життя. І ніколи не пробачимо всім, хто позбавив їх життя й хотів позбавити нас волі.

Але головне – що це нікому не вдалось і ніколи не вдасться.

● ВСЕ ДЛЯ ФРОНТУ, ВСЕ ДЛЯ ПЕРЕМОГИ!

Фото із сайту eurosolidarity.org.

«Зустрічі на фронті – завжди емоційні, кожна з них особлива».

Порошенко на Донеччині зустрівся з Єнотою із розвідбату

П'ятий Президент під час поїздки на Схід передав допомогу дванадцяти підрозділам ЗСУ, а незабаром там з'явиться найбільший у світі тягач Oshkosh M1070

Ольга СОКОЛОВА

«Зустрічі на фронті – завжди емоційні, кожна з них особлива», – розповідає Петро Порошенко. Один із пунктів поїздки – розвідбат, який воює на Донеччині. Сюди доставили дві вантажівки DAF та броньований мікроавтобус, а також генератори, буржуйки, спальні мішки, каремати і солодощі.

«Допомога, яку привіз Фонд Порошенка, дуже потрібна. Нам доставили два військових DAF, це якраз для мінометників те, що дуже потрібно. І нам привезли броньований «Мерседес» – для хлопців, які виїжджають на передову, ведуть активні бойові дії, тобто для наших груп. Це дуже велика допомога», – розпові-

Серед «волонтерки» – і найбільший у світі тягач Oshkosh M1070.

дає військовий із позивним Єнот. Порошенко показує вантажівки, їх ретельно підготували для роботи

на передовій. «Кабіну переобладнали, нові колеса, паливне обладнання, акумуляторна батарея – все,

щоб автівка не підвела», – пояснює п'ятий Президент. «Будемо возити БК. Йти з нею до перемоги. Робити все можливе і неможливе, щоб у нашій країні якнайшвидше настав мир», – каже розвідник.

Командирів підрозділу також передали українські прапори – для нових звільнених населених пунктів «Коли я був у Єнота востаннє – хлопці пригостили нас пловом. Цього разу ми зустрілися в іншому місці, бо там, де базувалися наші, не залишилося нічого. Все знищено російськими ракетами. Коригувальника вогню знайшли та впіймали. А що з ним зробили – так і не сказали, але дуже сподіваємося, що він отримає відповідне покарання, – розповів Порошенко. – Але у хлопців є бажання, є енергія продовжувати боротися та мстити російським окупантам. Тому все, що привіз, працюватиме «на нулі».

Цього разу у розвідбат доставили дві вантажівки DAF та броньований мікроавтобус, а також генератори, буржуйки, спальні мішки, каремати і солодощі.

До речі

Як відомо, Петро Порошенко разом із волонтерами ГО «Справа громад» підготували великий вантаж для фронту – у війська передали вантажівки, пікапи, дизель-генератори, машину швидкої допомоги, спальні мішки, буржуйки та інше спорядження. Серед «волонтерки» – і найбільший у світі тягач Oshkosh M1070, кошти на який збирали на день народження Порошенка і який вже прибув в Україну. Його передадуть в 43-тю окрему артилерійську бригаду для перевезення натівських гаубиць 155-го калібру. «Цей тягач – саме для того, щоб мститися рашистам. Зараз ворог відчує швидкість та міць нашої артилерії», – каже Порошенко.

● АКТУАЛЬНО

Зарплата та додаткова винагорода воїнам: хто і скільки отримує в ЗСУ

Усім військовослужбовцям Збройних сил України із 1 березня 2022 року підвищили грошове забезпечення (зарплати) на 30%. Окрім того, під час дії воєнного стану їм виплачується додаткова грошова винагорода у розмірі від 30 тисяч до 100 тисяч грн

Ліна ВОГОНЬ

ХТО МАЄ ПРАВО НА 30 ТИСЯЧ ГРН ВИНАГОРОДИ ЩОМІСЯЧНО

Під час війни, тобто з 24 лютого, всім військовослужбовцям (виняток – строковики), окрім основної зарплати, виплачується додаткова винагорода у розмірі 30 тис. грн на місяць. Ця надбавка стосується не лише тих, хто служить у ЗСУ, а й в СБУ, Службі зовнішньої розвідки, Головному управлінні розвідки Мінобо-

рони, Нацгвардії, Держприкордонслужби, Управління державної охорони, Державній службі спеціального зв'язку та захисту інформації, Державній спеціальній службі транспорту, співробітників ДСНС та Нацполіції. Скільки ж наразі отримує за місяць, наприклад, стрілець Сухопутних військ з урахуванням кваліфікації, звання та додаткової винагороди? За даними Міноборони України, сумарно виходить 43 233 грн, у командира бригади це буде 62 962 грн.

ЯКА ЗАРПЛАТА У ВІЙСЬКОВИХ НА ПЕРЕДОВІЙ

Військовослужбовці, які беруть безпосередню участь у бойових діях (зокрема й строковики), також отримують щомісячне грошове забезпечення та додаткову винагороду у розмірі 100 тис. грн пропорційно часу участі у таких заходах. Відповідно, той самий стрілець Сухопутних військ, який перебуває на передовій, разом із додатковою

винагородою отримує 113 244 грн щомісячно, а командир бригади – 132 962 грн.

ЯК ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯМ ОТРИМАТИ ВИПЛАТИ

Треба прийти до військової частини, пересвідчитися у командира, що є наказ про зарахування на відповідну посаду, та приступити до виконання обов'язків. Надати у фінансовий відділ військової частини реквізити своєї банківської картки, якщо картки немає – документи для відкриття рахунку у банку. Після цього частина подає заяву на виплати до Міністерства оборони. Міноборони перераховує кошти частині, а та вже на банківську картку військовослужбовця.

КУДИ ЗВЕРТАТИСЯ У РАЗІ ВИНИКНЕННЯ ПРОБЛЕМ ІЗ ВИПЛАТАМИ

Підійти до заступника командира по роботі з особовим складом. Якщо це не допомогло, звернутися до фінансистів військової частини. Або ж зателефонувати на гарячу лінію Департаменту фінансів Міністерства оборони України: **(044) 271-35-59**, яка працює з 08:00 до 18:00.

● **ГЕРОЯМ СЛАВА!**

Політ на острів Зміїний для легендарного вертольотчика став останнім.

Як легендарний офіцер морської авіації навечно став Героєм

Заступник командувача Військово-Морських сил ЗСУ з авіації полковник Ігор Бедзай (на фото) у 2014 році в Криму зміг вивести та зберегти бойову техніку української морської авіації, а в травні 2022-го загинув під час бою за острів Зміїний

Василина СМЕТАНА

Головна мета тієї української операції полягала в тому, щоб зробити острів непридатним для використання росіянами як опорної точки. План її передбачав повітряне й морське десантування на Зміїний, знищення всієї техніки росіян і, що не менш важливо, блокування усіх бухт, здатних приймати російські кораблі та катери. Перед самим початком операції «Байрактари» зуміли підловити момент, коли російський зенітний ракетний комплекс «Панцир» був вимкнений, і знищили його. Шлях до острова здавався відкритим. За даними джерел «Української правди», 7 травня в бік Зміїного висунулись 8 українських вертольотів: по 4 Mi-24 і Mi-8.

«Паралельно з цим по морю прямували до острова кілька малих броньованих артилерійських катерів проекту «Гюрза-М». Ще один морський вертоліт Mi-14 курсував вздовж узбережжя Одеської області. Його завданням було забезпечити евакуацію, якщо хтось із учасників штурму її потребуватиме.

Наші висунулись, прилетіли до острова, почали роботу, але виявилось, що росіяни придумали взагалі небачену штуку. Ми не вірили, поки потім не побачили фотки. Наші сили розбили їхню

ППО на острові, але вони в Криму розібрали «Тор» (зенітно-ракетний комплекс. – Ред.) і прив'язали його до палуби якогось катера. І так почали по нас стріляти. Тому наші мусили повертатись, – розповів один зі співрозмовників «УП» в Головному управлінні розвідки України, знайомий із ходом травневого штурму Зміїного. – Втрати України в ході операції становили близько 10 людей і один катер. Крім того, усі вертольоти, які штурмували острів, повернулись на бази. А, за гіркою іронією долі, вертоліт, який був на підстраховці і за штурвалом якого сидів заступник командувача ВМС Ігор Бедзай, росіяни збили над те-

да була єдиним підрозділом у ЗСУ, тож на кону було те, що ВМС ризикували залишитись без морської авіації, яка здатна атакувати навіть підводні човни противника. Ми вивезли дітей у безпечне місце, самі повернулись. Ви знаєте, мій чоловік, навіть не чекаючи наказу командира, евакуював у режимі радіомовчання всю справну авіаційну техніку у Миколаїв. Щоправда, із 900 його підлеглих тільки третина поїхала з ним. Інші залишилися в Криму.

У мого чоловіка завжди була совість чиста, а любов до Батьківщини – безмежна. Далі він та його побратими про-

У мого чоловіка завжди була совість чиста, а любов до Батьківщини – безмежна.

риторією Одеської області».

Полковник Ігор Бедзай – людина без перебільшення легендарна. У 2014 році він виконував обов'язки командувача 10-ї бригади морської авіації, що базувалась у Саках. Після окупації Криму зміг вивести та зберегти бойову техніку, перебазувавши її до Миколаєва. Ось як про ці події згадує його дружина Юлія Бедзай: «Тоді нашу частину атакували російські військові, вимагаючи здати зброю та перейти на бік ворога. 10-та брига-

довжили службу, боронячи Україну. Й робив це відважний офіцер до останнього подиху. За особисту мужність і героїзм, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, самовіддане служіння народу, 49-річному воїну посмертно було присвоєно звання «Герой України». Крім того, за життя йому вручили орден Богдана Хмельницького III ступеня, орден «Народний Герой України» та нагородну зброю.

Вічна пам'ять і слава Герою!

● **ПОЛІТИКА**

Угорщина знову заступилась за Московію

НАШІ ГОСТРО ВІДПОВІЛИ

Міністр закордонних справ Угорщини Петер Сіярто назвав неідеальними антиросійські санкції Європейського Союзу і сказав, що від них страждає Європа, а не росія

Василь КІТ

На думку цього міністра, усі європейські лідери, які виступали за запровадження санкцій, мають піти у відставку.

На цю вже звичну жалісливу пісеньку відповів речник українського МЗС Олег Ніколенко. І зробив це з цифрами, легко поклавши Сіярто на лопатки. Отже, ось дані Ради ЄС, Світового банку та МВФ про збитки російської економіки – для тих, хто каже, що санкції не діють:

- Падіння ВВП від 5,5 до 9%;
- Зменшення обсягів торгівлі товарами і послугами на 30–35%;
- Скорочення експорту нафти до ЄС на 90% до кінця року;
- Вихід майже 1000 іноземних компаній, які склали 40% ВВП;
- Інфляція на рівні 22%;
- Неможливість імпортувати технології та комплектувальні частини;
- Стрімке скорочення виробництва;
- Знецінення ринку капіталу.

«Санкції працюють та обмежують можливість РФ фінансувати війну проти України. То кому слід іти у відставку: тим, хто захищає мир та безпеку в Європі, чи тим, хто розмиває зусилля ЄС із протидії агресії Росії?» – відрізав Ніколенко.

Що ж, уже давно ясно, що якби всі так «помагали» Україні, як Угорщина, то нашої держави вже б не було. Втім, на це у Будапешті, певно, й розраховували, сподіваючись відхопити собі шмат України на Закарпатті. Але щось пішло не так...

● **НІЧОГО СОБІ!**

43 роки очолює країну і балотується знову

80-літній Теодоро Обіанг Нгема Мбасого найдовше у світі перебуває на посаді президента

Василь КІТ

Правління Мбасого (на фото) в Екваторіальній Гвінеї, як, втім, і більшості «довгожителів»-президентів, супроводжується переслідуваннями та викраденнями громадян. У країні, багатій на нафту, члени його сім'ї займають ключові посади. Що теж не дивно. А дивно те, що до виборів допустили кількох альтернативних кандидатів. Хоч усі знають, що перемогти їм не дозволять.

Фото із сайту guineainformarket.com.

Не дивно, що їй пуйло йому тисне руку...

Передплатні індекси «Цікавої газети на вихідні»:

60304, 60306 (для волинян), 60312 (для рівнян), 60307 (для читачів інших областей).

● **ВІД ЧОГО ХОЛОНЕ КРОВ**

Фото із сайту fakty.ua.

Данила односельці згадують лише хорошими словами.

Фото із сайту pr.u.gov.ua.

Той самий підвал, у якому виявили тіло Данила.

Через нерозділене кохання перерізала однокласникові горло

Михайло СЕРГУШЕВ, fakty.ua

Закінчення. Початок на с. 1

Його тіло били камінням, коли він був мертвим, продовжували різати. І ще. Там кров на одному місці, а тіло знайшли зовсім в іншому – у підвалі, присипане битою цеглою. Його просто стратили. Показово стратили. Коли він прийшов до закинутого будинку, щоб зустрітися з Катєю, йому руки зв'язали скотчем і почали вбивати...

Версію приятеля Данила слідство розглядало. Про те, що Катя, швидше за все, вбивала однокласника не одна, йшлося на кількох ток-шоу, присвячених цьому страшному злочину. Але хай там як, на лаві підсудних опинилася лише Катерина. До речі, попри те, що школярка під час слідства, неодноразово змінюючи свої свідчення, все ж таки зізналася, що це саме вона вбила Данила, на суді вона своєї провини не визнала.

«Я ЗЛЯКАЛАСЯ, ЩО МЕНЕ ЗВИНУВАТЬ У ВБИВСТВІ, І ХОТІЛА ЗАХОВАТИ ТІЛО...»

Трагедія сталася 12 липня минулого року. 14-річний Данило Р. увечері не повернувся додому, чого раніше з ним ніколи не траплялося. Вітчм хлопця на слідстві зазначав, що Данила був дуже відповідальною дитиною. Його телефон завжди був увімкнений, він завжди був на зв'язку, а якщо її затримається десь, то завжди попередить. А тут увечері сказав, що йде на зустріч із другом, і зник.

Вітчм і мати шукали Данила всю ніч самостійно. А вранці звернулися до поліції.

До пошуків хлопчика приєдналися й жителі села Грозине, де зник школяр. Примітно, що у пошуках хлопця брала участь і та сама Катя.

Тіло Данила знайшли у підвалі покинутої будівлі. Спочатку було виявлено засох-

«**КАТЯ БУКВАЛЬНО ПЕРЕСЛІДУВАЛА ДАНЬКУ, БО БУЛА У НЬОГО ЗАКОХАНА. А ВІН НЕ ВІДПОВІДАВ ЇЙ ВЗАЄМНІСТЮ.**»

лу кров перед входом у будинок, а потім знайшли й самого Даню. Він лежав, присипаний битою цеглою. У хлопця було перерізане горло. На його тілі експерти пізніше нарахують до 30 ран.

Підозрюваного, точніше підозрювану, знайшли досить швидко. Катя й сама зізналася, що справді зустрічалася з Данилом біля покинутої будівлі, але сказала, що однокласника не вбивала.

«Це був нещасний випадок, – запевняла школярка на допиті. – Данила стояв на сходах, потім похитнувся і впав униз. Коли я спустилася до нього, він уже був мертвий. Я злякалася, що мене звинуватять у вбивстві, і хотіла заховати тіло. Відтягла його трохи далі до підвалу і засипала цеглою». Звідки на тілі Данила колоті рани, Катя пояснити так і не змогла.

Усі докази вказували на те, що саме Катя жорстоко розправилася зі своїм одноклас-

ником. Відразу ж після вбивства Данила вона пізно ввечері пішла до своєї бабусі й там переодяглася. А одяг зі слідами крові хлопчика викинула.

«РОВЕСНИКИ КАЖУТЬ, ЩО КАТЯ БУЛА ЗАКОХАНА У ДАНЬКУ»

Мотиви цього страшного вбивства так і залишилися невідомими. У селі подекуди кажуть, що між Данею та Катєю були якісь стосунки. Мовляв, вони зустрічалися. А ось друзі Дані казують, що Катя буквально переслідувала його, бо була закохана у Даньку. А він не відповідав їй взаємністю.

Данила односельці згадують лише хорошими словами. І вчився він нормально, і мамі по господарству допомагав. За вдачею був тихий і спокійний, при цьому мав авторитет серед однокласників. Подобався дівчаткам. Був середньою дитиною у сім'ї – є молодша та старша сестри.

Про Катю говорять протилежно. Вона була не дуже товариською. Підтримувала стосунки лише з однією дівчинкою в класі. Здобності до навчання в неї були. Добре малює. Але лінується. З багатодітної родини, вона має ще двох братів і двох сестер.

На одному з допитів Катя зізналася, що готувалася до вбивства Дані задовго до того, як це сталося. Вибрала місце, знайома їм обом. Стверджує, що раніше вони неодноразово признавали побачення біля цієї закинутої будівлі. Узяла із собою канцелярський ніж та скотч. Коли вони зустрілися, Катя, за її словами, запропонувала хлопцеві пограти у рольову гру. Данила сам простягнув руки, щоб вона їх щільно зв'язала скотчем...

● **ДОБРА НОВИНА**

Молодята купили для ЗСУ авто за весільні гроші

Українці Тетяна та Ілля, які проживають у Чехії, придбали й передали для потреб армії повнопривідний джип Mazda B2500

Лія ЛІС

Про це розповів відомий український письменник Андрій Любка, оприлюднивши спільне фото із подружжям на тлі придбаного авто. «Пара побралася наприкінці серпня, а всі подаровані гроші вирішила віддати на підтримку української армії, бо це найкраща інвестиція в безпечне і щасливе майбутнє для кожної української сім'ї», – написав він.

Любка додав, що Тетяна та Ілля мають багато важливих потреб, але вони вирішили, що сьогодні саме захист України є найбільшою з них. «Саме на таких прикладах ґрунтується наша віра в неминучу Перемогу», – підсумував він.

Фото з фейсбук-сторінки Андрія ЛЮБКИ.

Історія 78-ї машини для ЗСУ від письменника-волонтера Андрія Любки вийшла особливою й романтичною.

«**ПАРА ПОБРАЛАСЯ НАПРИКІНЦІ СЕРПНЯ, А ВСІ ПОДАРОВАНІ ГРОШІ ВІРШИЛА ВІДДАТИ НА ПІДТРИМКУ УКРАЇНСЬКОЇ АРМІЇ, БО ЦЕ НАЙКРАЩА ІНВЕСТИЦІЯ В БЕЗПЕЧНЕ І ЩАСЛИВЕ МАЙБУТНЄ ДЛЯ КОЖНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ СІМ'І.**»

Ілля родом із Донецької області. в Чехії юриспруденцією, його Понад 15 років він займається дружина Тетяна народилася у

Сумській області. Вона – перекладачка, працює в українському посольстві у Празі.

Переможемо!
А ви теж можете взяти приклад і зробити свій внесок на купівлю авто для армії:
4149439022830743
Paypal:
andriy.lyubka@gmail.com.

● **БОЛИТЬ!**

У бою з росіянами загинув тайванець

Погорий війн розповідав побратимам, що прийав воювати на стороні добра – за Україну та її народ

Леонід ОЛІЙНИК

Громадянин Тайваню Джонатан Ценг воював у складі батальйону «Карпатська Січ» 93-ї окремої механізованої бригади «Холодний Яр». Добровольцю було 25 років. У 2015-му чоловік закінчив Вищу школу у Хуаліні. З 2017 по 2021-й проходив військову службу в Збройних силах Тайваню. Після початку повномасштабного вторгнення РФ тайванець залишив родину та роботу і прийав в Україну. Чоловік розповідав побратимам, що прийав воювати на стороні добра, за Україну та її народ. Він загинув 2 листопада на Лиманському напрямку, виконуючи бойове завдання. Відомо, що війн був одруженим, але дітей не мав.

Мати загиблого Су Ю Роу, яка приїхала до Львова на похорон, сказала, що її син завжди вболівав за правду та справедливість, тому вирішив піти боротися за Україну. Остання їхня розмова відбулася телефоном під безперервним артилерійським вогнем...
Вічна слава і пам'ять!

Фото із сайту fb.ua.

Українські побратими написали на прощальному фото Джонатана Ценга: «Назавжди в строю».

● **АРТБАРИКАДА**

Фото із сайту vogue.ua.

«Мені довелося докласти неабияких зусиль, аби вивчити мову».

«Російська викликає просто огидні емоції»

Фронтвумен гурту The Hardkiss Юлія Саніна (на фото) розповіла «Фактам ICTV» про те, чому ще задовго до 2014 року знала, що не співатиме мовою путіна

Лія ЛІС

«**М**айже все своє життя, скільки себе пам'ятаю, я вивчаю українську мову. Через те, що народилася в російськомовній сім'ї в Києві, усі мої родичі, друзі, однокласники, батьки – всі розмовляли російською. Тому мені довелося докласти неабияких зусиль, аби вивчити українську. Я для цього вступила до інституту філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка, за освітою я – філолог-фольклорист. Це було легко для мене, легко мені давалося, але я хотіла достойно і гарно володіти українською. Я розуміла, що це може мені знадобитися потім в моїй основній музичній професії. Пам'ятаю, що в публічному просторі ми все менше і менше використовували російську, а саме після того, як припинили їздити до Росії...»

Війна розставила всі крапки над «і». А тому і в команді, і в сім'ї ми перейшли на українську мову просто принципово, оскільки російська викликає лише огидні емоції...

Раніше наш гурт також стикався з незрозумінням з боку колег: «Навіщо ви пишете пісні українською, якщо це не продається?». Усі розуміли, якщо ти пишеш пісні чи знімаєш кіно російською, то у тебе більше шансів заробляти, адже ти маєш більшу аудиторію, можеш працювати не тільки в Україні, але й на російський ринок. Тому коли The Hardkiss почав співати українською, багато хто здивувався: «Як ви взагалі збираєтеся заробляти?». Сьогодні ми маємо зовсім іншу картину, усі масово переходять на українську – і це правильно! Я дуже добре пам'ятаю нашу розмову з Валом (Валерій Бебко, гітарист The Hardkiss, чоловік Юлії Саніної. – Ред.), коли ми починали: пригадали, як «Океан Ельзи» свого часу став флагоманом і як усі ним пишалися, бо гурт співав українською. А нам хотілося теж зробити свій внесок до якісного українського контенту».

І вам, Юлю, це чудово вдалось. Дякуємо і за пісні, і за позицію!

● КОЛЕСО ІСТОРІЇ

«Брешеш, суко!

В тебе ще багато чого сховано...»

«А в Пітері робочим по двісті грамів хліба видають! Давай шукай!» – тикав робітник маму пістолетом в плече. Вдова повзала по землі, діти плакали. І тоді мама зомліла

Лариса ЧЕРНИШЕНКО, спогади для «Історичної правди»

Під час Голодомору мені було 2 роки, тому майже нічого не пам'ятаю. Але мати багато розповідала про те, як наша родина дивом вирвалася із лещат смерті.

Наша сім'я жила в місті Чигирин Черкаської області. Мої батьки обоє закінчили педагогічний інститут в Черкасах та поїхали вчителювати у село Федвар (нині Підлісне) на Кіровоградщині. Влітку 1932 року в моєго батька, Черниша Георгія Павловича (родина змінила прізвище на Чернишенко після війни, бо дуже боялася репресій), виявили туберкульоз залоз гортані. Він поїхав лікуватися до Криму...

Моя мати, Черниш Антоніна Максимівна, тим часом залишалася в селі вчителювати. У вересні матері дали першу вчительську зарплатню, але купити на неї в селі було вже нічого. У Федварі починався голод.

Школа ще працювала, і до неї ходили учні, хоч і не всі. Яюсь на перерві до матері підійшов директор школи Горбатенко:

– Прибули робітники з Пітера, завтра братимуть вчителів прямо з уроків. – Для чого?

– Щоб допомагали шукати у людей збіжжя. Один із пістолетом, двоє наших нишпорять по схованках.

Назавтра в школі почали створювати трійки. Горбатенко взяв із собою маму.

В першій хаті була вдова з трьома дітьми, мама відмовилась шукати. Розгніваний гість тикав в неї пістолетом:

– Давай шукай!

Тоді заспішив Горбатенко – він розпоров матрац і витяг торбинку зерна.

– Змилюйтесь, пожалійте діточок! – кинулась жінка в ноги незнайомцю.

– Брешеш, суко! В тебе ще багато чого сховано, а в Пітері робочим по двісті грамів хліба видають!

Він, певне, вірив у те, що говорив.

– Давай шукай! – тикав він маму пістолетом в плече.

Вдова повзала по землі, діти плакали. І тоді мама зомліла.

– Слабкодуха інтелігенція! – гидливо кривився робочий. Горбатенко допоміг мамі сісти. Більше її до загону не брали.

В селі ставало все голодніше і страшніше. У селян забирали худобу, зганяли силоміць у колгоспи. У класх тепер було напівпорожньо, мама давала голодним дітям по шматочку хліба і відпускала їх додому.

Потім йшла й собі і подовгу сиділа біля вікна, дивлячись на дорогу. Випав сніг і дорога ледь позначалась, так

Фотоколлаж із сайту youtube.com.

ДЕНЬ ПАМ'ЯТІ ЖЕРТВ ГОЛОДОМОРІВ

26 ЛИСТОПАДА О 16:00

ЗАПАЛИ СВІЧКУ ПАМ'ЯТІ В СВОЄМУ ВІКНІ!

Збережи пам'ять. Збережи правду.

мало по ній ходили і їздили.

Яюсь у село забрів кінь, мама дивилась, який він худий, самі кості, плентався вулицею.

І раптом чорні тіні замелькали на дорозі – дядьки з сокирами, баби з цеберками... Мить – і гостя розтягли на шматки. Тільки червона пляма лишилась на снігу. Одна баба з пухлими ногами тупо на неї дивилась, вона була надто слабка, щоб боротися за шматок.

У вчителів борошно та іншу їжу не забирали, тому мама відносно не голодувала порівняно із селянами. У ті часи в мене почалась важка дизентерія, яка ніяк не проходила. Мати постійно носила мене на руках, щоб я не плакала, тому не спала по декілька днів та падала від втоми.

Вона повністю була зайнята мною, з будинку практично не виходила. До школи вже ніхто все одно не ходив. До неї іноді заходили селяни – батьки її учнів, та вона з ними ділилася їжею, хоча й у самої багато не було.

Заможні родичі батька з Чигирини приїздили та привозили їжу, продаючи потроху своє майно за безцінь. Мій батько повинен був прислати з Криму виклик для нас, бо без нього ми ні з села, ні з України виїхати не могли – вже були застави, але виклику все не було, хоча листи з Криму доходили регулярно.

Яюсь мати та свекруха вовтузились біля печі, я стала лепетати:

– Дядя, дядя!

Жінки побачила у вікні страшну пику дядька, зарослу й опухлу, як в утопленика. Через хвилину чоловік зник. Та вийшовши вранці з дому, вони його побачили під вікном. Був він весь розпухлий і холодний, як шматок криги. На опухлих руках шкіра потріскалася, з неї сочилась вода, що перетворилась на крижанки.

Це був батько учениць моєї матері Омелько Христенко. Він іноді заходив та брав трохи провізії у маму для своїх доньок. Та, мабуть, цього виявилось замало. Мати кинулася до їхньої хати, але побачила страшну картину. Дівчата

були старанно загорнуті на ледь теплій лежанці. Крихітні личка так зсохлись, що було не впізнати де Парася, а де Марися. Вони були вже холодні, без ознак життя. Навколо валялася березова кора, від якої був відірваний камбій...

В нашій родині постійно харчувалася ще прибиральниця зі школи, завдяки нашим припасам вона жила, ще й доньку годувала, хоч ходила теж уже на опухлих ногах.

Нарешті навесні родичі батька привезли виклик із Криму, документи з районо і харчів на дорогу (продали свою хату в Чигирині). Ніколи мати не забуде, як йшла до станції, як вирвалася з опухлого, вмираючого від голоду села...

Коли показався будинок залізничної станції, їй здалося, що велетенська багатоніжка ворухиться вздовж дороги. Тільки замість ніг у неї сорок голів. Опухлі ноги вже не влазять у черевики і замотані в ганчір'я губляться десь у грязюці.

Вони нас із дочкою хочуть з'їсти, як того коня!

Мати підійшла ближче – сорок голів були голі і блідо-жовті, як вилинялі гарбузи. Криві провали ротів безперервно волали:

– Дай, дай, дай!

Здавалось, інші слова назавжди покинули гарбузи-голови. Над сороканіжкою хаотично ворухились щупальця рук. Потім вона сповзла на дорогу і розсипалась на безліч страховидних істот, що наповзали на маму напівзгнуті, плазуючи животом чи на колінах.

Та раптом до ніг мамі підкотилась істота не схудла, а навпаки, мордата зі звирячим виразом лица. Сильні руки обмацали її боки. Скоро з'явилися інші, жінці стало страшно.

«Вони нас із дочкою хочуть з'їсти, як того коня!». Мати злякано озирнулася, та нікого поблизу не було, окрім цієї

бездумної рухливої маси-багатоніжки. Мордати підступали, мати випустила саквояж і обома руками пригорнула до себе мене. І тут всі вони накинулись на саквояж.

За мить криві роти жадібно ковтали пиріжки, збігались нові, пиріжків не вистачило і вони їли хліб, підхоплюючи шматком масло. Інші брудними жмелями пхали до рота сир. Мати машинально засунула в саквояж розкидану дитячу білизну.

На підступах до перону розтягнувся ланцюг міліції. Проте сороканіжка, прориваючись іноді, повзла вздовж перону, повторюючи своє: «Дай, дай, дай!»

У матері перевірили документи і виклик. Вона не запам'ятала, як дісталась до поїзда. Хтось заштовхнув її у вагон, подав саквояж, хтось звільнив нижню полицю.

Коли вона прийшла до тьми, сідало сонце.

– Де Леся?

Дівчинка на колінах у незнайомій жінки їла бульйон.

– Заберіть, їй не можна! Їй тільки вівсяну кашу і сир...

– Ще чого? Загодувала дитину, страшно! – жінка дала дівчинці курячу ніжку і та стала з апетитом її обгризати.

І тут мама вперше відчула голод.

– У доньки пронос, – слабо протестувала вона.

– Нема в неї ніякого проносу, ви її просто загодували. Ох уже ці молоді мами!

--У них голод, – тихо сказав військовий.

– А якщо в них неврожай, чому ми не поділимося? – здивувалася жінка. – Он у нас скільки хліба, вже хватить ніде, під відкритим небом гниє!

Мати підвела очі – на пероні якоїсь кримської станції була зсипана величезна купа зерна. Пригрівало сонце і від нього тягнувся димок гніття.

Військовий сказав мамі:

– На заставі перевіряли документи, ви вже не ображайтесь, ми знайшли у ваших кишнях.

– А навіщо зробили заставу? – поцікавилася жінка з Лесею на руках.

– У них же нічого немає, – сказала друга жінка, – пусти їх до нас, і у нас не буде!

У купе витав чудесний аромат бульйону. У мамі закрутилась голова і вона знов зомліла.

– Води! Води! – волав хтось над її головою.

– Її б погодувати, – сказав військовий. – У мене ковбаса, ковбасою не можна.

– Ось бульйон. Давай, давай, відкривай роток!

– Тільки небагато.

– Та тут трішки від її дитини лишилось.

Теплий бульйон чудесно стікав до її шлунка. І Тося ковтала, ковтала з насолодою. Нарешті вона сказала:

– Нас пограбували.

А потяг йшов, залишаючи позаду голодні опухлі села...

Довідка

Лариса ЧЕРНИШЕНКО народилася 23 лютого 1930 року в Чигирині. В родині були репресовані радянською владою, тому сім'я змінила прізвище на Чернишенко. Закінчила Харківський інститут культури, працювала до пенсії бібліотекарем.

● СВІТ ІЗ НАМИ!

Молодий чоловік із Країни сонця, що сходить, на власні очі переконався, що війна в Україні — це не просто новини по телевізору, а реальність.

Фото із сайту bigkyiv.com.ua.

Японець Коїчі Кувабара обійняв 10 тисяч українців

Хлопець стояв на Хрещатику у білій футболці і з плакатом, де українською було написано — «Обіймемося заради миру». І вигукував до перехожих (теж українською!): «Привіт! Обіймемося?»

цим хлопець і приїхав — підтримати українців під час російської агресії.

“**Коїчі — відеоблогер і вже більше 10 років подорожує Азією, пропонуючи усім безкоштовні обійми заради миру.**

Коїчі — відеоблогер і вже більше 10 років подорожує Азією, пропонуючи усім безкоштовні обійми за-

ради миру. Він розповідає, що хотів якось допомогти й Україні, але не мав ані грошей на донати для армії, ані достатньої сміливості, аби піти воювати, тож вирішив зробити те, що вміє найкраще, — приїхати до українців з обіймами.

Він побував у багатьох містах нашої країни: Харкові, Одесі, Миколаєві, Запоріжжі... Встиг стати свідком кількох обстрілів і тепер знає, що війна в Україні — це не просто новини по телевізору, а реальність. З кожного міста хлопець вів відеостріми на YouTube і розповідав своїм підписникам у Японії та по всьому світу, що відбувається в Україні.

Василина СМЕТАНА

Хтось поглядав на нього, як на дивака, та й біг собі від гріха подалі, а хтось таки підходив і обіймався, розпитував про Японію і дякував за підтримку, розповів журналіст BBC. А саме за

● ОСОБЛИВИЙ ВИПАДОК

Думав, що глухне: чоловік 5 років ходив зі шматочком затички у вусі

Британець Воллес Лі увесь цей час думав, що проблеми зі слухом пов'язані з його роботою в дуже шумній авіаційній галузі або зі старими травмами, отриманими в регбі

Леонід ОЛІЙНИК

Але коли Воллес уже почав «сходити з розуму» від глухоти, вирішив... ні, піти не до лікаря, а спочатку купити домашній ендоскоп для самоперевірки. З його допомогою він і виявив у вусі маленький білий об'єкт. А вже після цього звернувся по медичну допомогу.

ЛОР, який витяг пластмасового мучителя, був трохи «шокований». Ось як про це згадує пацієнт: «Спочатку лікар спробував висмокчати його, але через те, що фрагмент так довго там знаходився, навколо нього

Уоллес Лі розповів, що йому «одразу полегшало», коли маленький білий предмет нарешті витягли.

затверділа вушна сірка, і він взагалі не рухався. Тоді він дістав такий міні-аторний пінцет, який вставляється в трубку, і просунув його у вушний канал. Я прямо відчував, як він тягне, а потім був різкий ляск. Відразу ж став чути все навколо. Туман, який був у

моїй голові всі ці роки, розвіявся, і я тепер усе чудово чую. Це було таке неймовірно полегшення!».

Що ж, історія зі щасливим кінцем. От тільки не ясно, чому Воллесу зразу не можна було сходити до лікаря?

● ХОЧЕТЕ — ВІРТЕ, ХОЧЕТЕ — НІ...

Фотоколаж із сайту 7snow.com.ua.

А суботній сон може справдитися вже до обіду...

У які дні сняться пророчі сни

І хоч значення сновидінь, так само, як і астрологія, тарологія, нумерологія, ворожіння, віщування, мольфарство, екстрасенсорика — не є науками, а передбачення не завжди справджуються на 100%, проте в нашого народу склалися усталені поняття, що «обійми Морфея» підказують нам недалеко майбутнє

Лія ЛІС

Спробуємо пройтися по кожному з днів.

● **У ніч з неділі на понеділок**, вважається, сняться порожні сни. Емоцій та переживань у них може бути багато, а от пророцтв — не дуже. Але якщо сон, що приснився на понеділок, яскравий і запам'ятовується, його можна спробувати розшифрувати. Можливо, він підкаже вирішення якогось дрібного життєвого завдання, але шукати в ньому глибокого вирішального сенсу не варто.

● **3 понеділка на вівторок** також сняться пророчі, а не пророчі сни.

● **А от з вівторка на середу** сновидіння можуть збуватися. Причому досить швидко, протягом двох тижнів. Якщо сон зі знаком плюс, краще докласти максимум зусиль, щоб він втілювався в реальність. А якщо негативний, навпаки, варто постаратися зробити так, щоб сновидіння не справдилось. Власне, вівторок — день вибору, коли доводиться вирішувати, хочете ви, щоб сновидіння стало дійсністю, чи ні.

“**Сни із четверга на п'ятницю — пророчі, як заведено вважати в народі.**

● **Сни із середи на четвер** найчастіше порожні. У цих снах зазвичай немає пророцтв, зате є «дзвіночки», що стосуються вашого характеру, особистих якостей. Спробуйте розгадати, про що сигналізує психіка, — це допоможе попрацювати над собою.

● **Сни із четверга на п'ятницю** — пророчі, як заведено вважати в народі. П'ятниця вважається особливим днем — у Страсну п'ятницю розіп'яли Ісуса Христа. Сновидіння збуваються в термін до трьох років.

● **3 п'ятниці на суботу** сняться звичайні сни. Розшифровувати їх — лише гаяти час. Але якщо у п'ятницю вам сняться романтичний сюжет, він прямо натякає на стосунки з другою половинкою. Поганий сон «про кохання» не віщує нічого доброго.

● **Сновидіння з суботи на неділю** може збуватися до обіду. Події, які воно віщує, залежать від настрою сну. Суботній сон слід аналізувати уважніше. Крім того, кажуть, що сон, який наснився в суботу, може передбачити, що чекає на ваших близьких. Часто в суботу сняться страшні сни. Їх не треба боятися, але варто взяти до уваги.

● СІМ «Я»

Коли щось пішло не так

– Чому ти вирішив, що можеш підвищувати на мене голос?
– Я не підвищую! Це ти підвищуєш!
– Запишемо на диктофон?

Оксана КОВАЛЕНКО,
мама

Ми перекидаємося фразами зі старшеньким сином. Краєм ока помічаю, як найменший мотає новий життєвий досвід на вус. Я б не хотіла, щоб він був свідком таких мінісцен, але контролювати це в цій ситуації важко. Єдине, що виходить, припинити словесну перепалку – поставити на паузу, доки ми, дорослі люди, охолонемо. Думаю собі, що в усьому винні росіяни: через їхнє бажання нищити, грабувати, через їхню нікчемність у всіх нормальних українських батьків добряче підточена нервова система. Он скільки книжок із дитячої психології виструнчилися на моїй полиці! Скільки цінного у них почерпнула! Та знати їх і розуміти, як важливо того всього дотримуватися, набагато легше, ніж практикувати. Ну бо втілювати поради «порахувати до п'яти» і все-таки не гаркнути на винно-невинного українській мамі, яка не може дочекатися відбою тривоги або яка прочитала, скільки дітей постраждало через агресію російського окупанта, – набагато важче, ніж інший, яка живе в мирі-спокої за тридев'ять земель. Поглядаю на свого хлопця-зухвальця й думаю, як все-таки добре, що ми разом, що на наших вулицях – білборди із воїнами ЗСУ, що сварилося ми рідною мовою. Бо ж, певно, й він після прочитаних у телеграм-каналах численних воєнних новин вже не є тим юнаком, яким був до 24 лютого.

Хто дасть добру пораду сьогодні, як виносити нерви за дужки, коли в твоїй країні війна? Дейл Карнегі, Памела Дракермен, Василь Сухомлинський? Доводиться вчитися не психувати, не картати себе за нестриманість і за грубі помилки у вихованні, слухати запізнілі вибачення своїх дітей і просити пробачення у них... Буває, що життя є найкращим учителем навіть тоді, коли тобі дуже далеко за 16 літ і коли навчатися зовсім не хочеться.

Маєте свої відкриття, як жити з дітьми дружно, – діліться. Наші адреси: okovalenko74@gmail.com або ж tsikava.gazeta@gmail.com, а пошта: 43025, м. Луцьк, вул. Ковельська, 2, «Цікава газета на вихідні».

● ВІЙНІ НАПЕРЕКІР

Як тренерка з Харкова рятувала від обстрілів 12 юних спортсменок

Закінчення. Початок на с. 12

Вікторія ЯРИЖКО,
lifepravda.com.ua

**«МАЙЖЕ НЕ СПАЛА,
БУЛА З ДІВЧАТКАМИ 24/7»**

Харків не приймав... Надвечір їй таки вдалося втиснутися з підопічними на потяг до Дніпра. Люди розміщувалися навіть на верхніх полицях і в тамбурах. Але для дітей місця знаходили. До Дніпра прибули вночі, під час комендантської години. Довелося ночувати на вокзалі. А вранці батьки однієї з дівчат прислали за ними автобус, домовившись про прихисток у соціальному центрі в місті Красноград, що за 100 км від Харкова.

– Матуся нашої Олександри Афанаєнко приїхала з млинцями, бутербродами, гарячим чаєм – нагодувала діток. Всіх обнімала, плакала... Цих моментів не забути, – ділиться емоціями жінка.

Наступні 10 днів спортсменки і тренерка провели в соціальному центрі, де їх забезпечили ліжками, їжею. Батьки поступово приїжджали по своїх дітей.

– Я була з дівчатками 24/7, намагалася всіляко відволікти їх від жахів і переживань. Грала з ними в ігри, розповідала історії... Зізнаюся, це дуже важкі дні... Я майже не спала, нервова система на межі, постійно пила заспокійливі. Мені не можна було розслабитися, впадати в депресію... Коли пігулки закінчилися, батьки мені їх роздобули – я мусила постійно мати ясний розум, – згадує пані Елеонора.

Діти були готові спускатися в бомбосховище будь-якої миті. Спали одягненими. Верхній одяг мали напихваті. Всі знали, де їхні чоботи, де куртка, рюкзачок з документами, телефони. І так – усі 10 днів, поки останню дитину забрали родичі. Тільки тоді тренерка змогла видихнути спокійно.

**«ДЛЯ НАС НАЙЦІННІШЕ –
ЩО МАЛЕЧА ПОЛЮБИЛА БАСКЕТБОЛ»**

Весь час, поки Елеонора Чек оберігала вихованців, її донька, мама, чоловік і зять перебували під обстрілами у Харкові.

– Ми мешкаємо на Салтівці – районі, що сумно відомий нині на всю Україну. Там було дуже гучно. А моя матуся, якій уже 85 літ, довго не вірила: «Війна? Не може бути!». Коли закінчився хліб, чо-

«Моя робота – це моє життя», – каже Елеонора Чек.

Волонтери в перший же воєнний вечір завезли до укриття матраци та воду. Проте тренерка розуміла: треба вивозити дітей.

ловік Олег пік якісь млинці та коржик з того, що було вдома. А мама дивувалась: «Віщо, не можете по хліб вийти?» – розповідає жінка.

У перші дні війни у двір будинку її доньки та зять прилетів російський снаряд. Вибиті вікна затулили фанерою, подружжя перебралося до батьків.

– Одного дня, повертаючись із магазину, зять потрапив під обстріл, дивом встиг забігти додому. Всі так налякалися, що відтоді ніхто нікуди майже не виходив. Укриття далеко, під час бомбардувань родина сиділа у ванній чи в коридорі. Моя старшенька мама втягала слуховий апарат: «Я не чую, тому мені не страшно. Та й куди тікати – я не можу пересуватись». І сімей із такими немічними людьми безліч, – каже пані Елеонора. – Багато лежачих. Вони не те що в бомбосховище йти, навіть у підвал не спустяться. І рідні не могли їх залишити.

Чеки вирішили виїжджати з Харкова. Знайшли машину. Але як туди всім «запакуватися»?

– Уявіть: середній зріст членів нашої родини – під два метри. Посідали: водій, моя мама на передньому сидінні з двома кішками на руках, позаду – двометрові чоловік, зять, донька, в них на руках ще дівчина 17 років, яку попросили вивезти знайомі. Речей узяли мінімум, бо машина на лузі повзла, – розповідає Елеонора Чек.

Надзвичайно важливо відволікти діточок від війни. Постійні стреси не сприяють їхньому розвитку.

Від Харкова до Краснограда їхали понад 6 годин. Обстріли, пункти пропуску, хаос і затори. Ті нещасні 100 км були для вимушених переселенців дуже тяжкими.

У Краснограді друзі допомогли родині знайти квартиру, місяць усі жили там. Але для сім'ї спортсменів не знайшлося відповідної роботи, а працю з дітьми тренерка називає своїм найціннішим покликанням у житті:

– Нині надзвичайно важливо відволікти діточок від війни. Постійні стреси не сприяють їхньому розвитку, – впевнена вона. Відтак сім'я виїхала до Кропивницького, де мешкають свати. Тож наразі живуть усі разом великою родиною. Тут почали волонтерити, все літо безкоштовно займалися баскетболом з дітьми переселенців. А згодом Елеонору та Олега взяли на пів ставки у школу №4, кожен тренує по 2 групи дітей – загалом понад 60 майбутніх спортсменів.

– У нас є дітки з Херсона, Запоріжжя, Сєвєродонецька, Харкова. Вони полюбили баскетбол тут, у Кропивницькому, і планують займатися ним далі після війни. Для мене це дуже цінно, бо моя робота – це моє життя, – каже Елеонора Чек.

Вона і її родина дуже сподіваються, що невдовзі вдасться повернутися до, на щастя, віділої оселі у рідному Харкові, аби відбудувати місто та виховувати майбутніх чемпіонів.

● НЕ РОБІТЬ ТАК!

Найпопулярніші паролі 2022 року

Користувачі інтернету все ще не навчилися кібербезпеці. Сервіс NordPass опублікував своє традиційне дослідження найпопулярніших паролів, з якого стає зрозумілим: все так само погано, як і торік

Фотоколлаж із сайту itech.co.ua.

Статистика показує, що 9 із 10 найпопулярніших паролів можна підібрати менш ніж за секунду.

10 найпопулярніших у світі паролів у 2022 році виглядають так: **1** – password; **2** – 123456; **3** – 123456789; **4** – guest; **5** – qwerty; **6** – 12345678; **7** – 111111; **8** – 12345; **9** – col123456; **10** – 123123.

Статистика показує, що 9 із 10 найпопулярніших паролів можна підібрати менш ніж за секунду. Лише на злам «col123456» знадобиться 11 секунд. У США найчастіше використовують пароль «guest», у Німеччині та Франції – «123456». У Великій Британії на першому місці «password».

Цікаво, що паролі «password» і «123456» використовують однаково часто і чоловіки, і жінки – ці кодові комбінації лідирують в обох категоріях.

Олександр ГАЙДАМАШКО

● НА ПЕРШИХ РОЛЯХ

Фото із сайту bbc.com.

Британський монарх віддавна вважається прихильником екологічного способу життя.

Карл III пожалів птахів, бо... обнімається з деревами!

Новий король Великобританії розпорядився не подавати у всіх монарших резиденціях фуа-гра – страву з качиною або гусячою печінки, приготування якої вважається етично сумнівним через жорстоке поводження з тваринами

му, а потім зарізають.

Британський король Карл III – давній противник фуа-гра, вживання якого він заборонив у власних володіннях понад десять років тому. У Британії існує заборона на виробництво фуа-гра, але не на його продаж або імпорт.

Відеозапис болісного годування птахів достатньо, щоб викликати в будь-кого нудоту.

Новий монарх віддавна вважається прихильником екологічного способу життя й високих стандартів добробуту в сільському господарстві. За власним зізнанням, Карл III заправляє машину біомасою і розмовляє з деревами.

Наша довідка

Фуа-гра (фр. foie gras) – гусяча або качина печінка, яку штучно збільшують шляхом відгодівлі. Також паштет із гусячої печінки і символ гастрономічного шику.

Лія ЛІС

Лист, який отримала організація «Люди за етичне поводження з тваринами» (PETA), підтверджує, що заборона на фуа-гра діє в усіх королівських резиденціях: Балморал, Сандрінгем, Віндзорський замок, замок Гіллсборо та Букінгемський палац.

«Відеозаписів болісного годування птахів достатньо, щоб викликати в будь-кого нудоту», – прокоментувала віцепрезидентка британського відділення PETA Еліз Аллен, закличавши інших наслідувати приклад Карла III.

Як відомо, для виробництва фуа-гра качок і гусей годують надміру жирною їжею, поки їхня печінка не роздувається до розміру, вдвідесятеро більшого за нор-

● СКУШТУЙТЕ!

Фото із сайту youtube.com.

Капусту – до льоху, а голубці – на стіл

Якщо й ви вже зібрали з городу чималі листаті головки, можна приготувати одну з найулюбленіших і найпопулярніших страв української кухні. Рецептів цього найдку дуже багато, тож є з чого вибирати: і святкові, і пісні, і з м'ясом, і з картоплею, і з грибами... Маємо надію, що і якийсь із запропонованих у добірці варіантів припаде вам до смаку

Недарма ж голубці – одна з найпопулярніших страв української кухні.

...ПІД «ШУБОУ»

Інгредієнти: для голубців – 1 середня головка свіжої капусти, 250 г м'ясного фаршу, 150 г рису, 1 маленька цибулина, 1 невелика морквина, 100 мл води, олія, сіль, перець; для «шуби» – 100 г твердого сиру, 2 помідори, зелень кропу і петрушки, 3–4 зубчики часнику, 2 ст. л. сметани, сіль, перець.

Приготування. Пропарити капусту, розібрати її на листочки, зрізати потовщення. Рис зварити до напівготовності. Цибулю (нарізану маленькими кубиками) та моркву (натерту на крупній тертці) пасерувати, змішати з охолодженим рисом і фаршем, посолити, поперчити до смаку. Сформувати голубці, викласти на змащене деко. Присолити, залити гарячою водою, накрити фольгою і готувати в духовці при 200°C упродовж 30 хвилин. Тим часом помідори дрібно нарізати, сир потерти, зелень посікти, часник пропустити через прес. Додати до овочево-сирної суміші сметану, сіль та перець, вимішати. Зняти фольгу, рівномірно розподілити приготовану «шубу» на поверхні голубців, розрівняти і запікати ще 10–15 хвилин.

...З ГРЕЧКОЮ І ГРИБАМИ

Інгредієнти: 1 капуста, 1 скл. гречки, 1 цибулина, 1 морквина, 0,5 скл. сушених грибів, сіль, перець чорний мелений, олія соняшникова, олія лляна.

Приготування. Капусту проварити в кип'ятку 7–8 хвилин, розібрати, вирізати потовщені прожилки. Цибулю пократати кубиками і підсмажити на олії, всипати потерту моркву і тушкувати до готовності. Гриби попередньо вимочити, зварити і змолоти, додати підсмажену цибулю та моркву, змішати все з вареною гречкою, посолити і поперчити. Охоложене листя начинити фаршем, загорнути і скласти голубці в каструлю, дно якої встелити залишками капусти. Залити окропом із сіллю і варити 30–35 хвилин. Подавати, поливши лляною олією.

КАПУСТЯНИЙ ПИРІГ «ЛИСТКОВИЙ ГОЛУБЕЦЬ»

Інгредієнти: 1 капуста білоголова, 600 г свинячого або яловичого фаршу, 300 г помідорів, 200 мл бульйону овочевого, 100 г рису, 1 цибулина, 1 ст. л. селери, 2 зубчики часнику, зелень, кмін, чорний перець, сіль – за смаком.

Приготування.

3 помідорів зняти шкірку, попередньо обливши їх окропом, і нарізати маленькими шматочками. Так само подрібнити цибулю та селеру, а часник розтерти із сіллю або пропустити через прес. Промити рис і змішати його з фаршем. Посолити й приправити. Додати вже підготовлені овочі та 100 мл овочевого бульйону. Все перемішати й залишити у холодильнику на пів години. Капустину розібрати на листки, відваривши її у воді із сіллю, зрізати великі грубі прожилки біля основи листків. Форму застелити фольгою або папером для випікання (дно і бортики). Викласти листя капусти, потім фарш. Так чергувати пласти, поки не закінчатся інгредієнти. Кожен шар поливати бульйоном. Зверху – листя капусти. Накрити фольгою і випікати в духовці, розігрітій до 190 градусів, 40 хвилин, тоді дістати пиріг, посипати тертим сиrom і допекти ще 10 хвилин. Подаючи на стіл, посипати листковий голубець зеленню.

ПІСНІ «РАВЛИКИ»

Інгредієнти: 1 головка капусти, 2 цибулини, 2 скл. рису, 3 ст. л. олії, вода, томатна паста і сіль до смаку.

Приготування. Капусту помити, обсушити, загорнути в пакет і покласти в морозилку на добу. Потому вийняти, качан видалити, повідділяти листочки. Цибулю пократати кубиками, всипати в товстостінну глибоку пательню, обсмажити до прозорості, тоді додати томатну пасту й добре вимішати. Рис промити, всипати до цибулі з томатом, посолити й поперчити. влити 0,5 склянки води, за бажанням приправити улюбленими спеціями і протушувати. З капустяних листочків зрізати грубі прожилки, викласти на край кожного з них смужкою начинку і згорнути рулетиком, з якого сформувати «равлика». Викласти їх у сковороду, в якій смажили цибулю, залити водою з розчищеною в ній томатною пастою, щоб рідина повністю покрила голубці. Зверху застелити цілим капустяним листям, що залишилося, притиснути тарілкою і накрити пательню кришкою. Тушкувати на малому вогні, доки рідина повністю випарується (близько години). Подавати зі сметаною, змішаною з подрібненим часником і посиченою зеленню.

Усміхніться!

;)::)) — Куме, а як буде англійською «російські війська»?

— Рашн трупс.

— Боже, як гарно звучить!

;)::)) — Ви теж відчули фінансові проблеми?

— Які проблеми? У мене й фінансів-то нема.

Telegram-канал **Рецепти Кухня**

Цікава

ГАЗЕТА на вихідні

Тижневик
«Цікава газета на вихідні»
www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь».
Головний редактор і відповідальний за випуск – ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович.
Зареєстрована 6 листопада 2017 року.
Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь».

Адреса редакції і видавця:
43016, м. Луцьк, вул. Ковельська, 2

E-mail: tsikava.gazeta@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com
Телефони редакції:
066 82 47 160, 096 77 31 037
ТЗОВ «Газета «Волинь»
п/р UA83305299000026007000803281
КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695
Друк офсетний. Обсяг – 3 друковані аркуші

Передплатні індекси: 60304, 60306, 86772 (для читачів Волинської області), 60312 (для читачів Рівненської області), 60307 (для читачів інших областей)
Реєстраційні номери: ВЛ № 516-249Р 06.11.2017 р.
КВ № 22953-12853Р від 06.10.2017 р.
РВ № 691/244Р від 07.11.2017 р.
Віддруковано: Поліграфічне видавництво «А-Прінт» ТОВ «Дім», м. Тернопіль. Тел.: (0352)52-27-37, (067) 352-18-51, сайт www.a-print.com.ua
Тираж згідно із замовленням. Замовлення № 2061.

● **ВІЙНИ НАПЕРЕКИР**

Тренерка з Харкова врятувала від обстрілів 12 юних спортсменок

Понад 30 літ харків'янка Елеонора Чек віддала улюбленій справі – заняттям з баскетболу з дітками. Серед її вихованців – учасники національної збірної, багаторазові чемпіони. Напередодні війни вона повезла підопічних на змагання – виборювати перемогу. Натомість довелося боротися за життя цих діточок. Обстріли з танків, бомбардування, холодні укриття – всі ці жахи 12 юних спортсменок пережили далеко від дому, в розлуці з батьками. Аби вціліти, вони не мали іншого вибору, як повністю довіритися тренерці Еллі

Foto is сайту life.pravda.com.ua

Для Елеонори Чек немає чужих дітей.

Вікторія ЯРИЖКО,
life.pravda.com.ua

«УВАЙТЬ: УСІ ДІТИ ВІДАЛИ МЕНІ СВОЇ ПАВЕРБАНКИ»

23 лютого команда 12–13-річних баскетболісток виїхала з Харкова до Києва для участі у півфіналі Чемпіонату України. Встигли провести першу гру. А наступного ранку почули незвичний гул літаків.

Я знайшла вільний куточок, обклала дівчат валізами, сказала, щоб навіть не ворушилися, а сама помчала шукати, куди можна виїхати.

– 24 лютого зранечку телефонували нажахані батьки дітей, яких я повезла на змагання, – каже Елеонора Чек. – Ми добре чули вибухи, оскільки мешкали на базі у Пущі-Водиці – районі столиці неподалік Гостомеля, де відбувалися активні бойові дії. Щоб убезпечитися, заховалися у бомбосховищі школи. Там було багатолюдно.

Як розповідає тренерка, волонтери в перший же воєнний вечір завезли до укриття матраци та воду. Проте це не давало гарантії виживання.

– Я розуміла: почнуться хвороби, проблеми з їжею... Відчувала колосальну відповідальність. 25-го вирішила будь-що вибиратися з Києва, – згадує пані Чек.

Десятки дзвінків, години відчайдушних пошуків – і їй вдалося знайти автомобіль, аби доправити підопічних до вокзалу. Це був маленький «бусик» лише на 6 місць, а потрібно вивезти 11 дітей (одну дівчинку на той момент уже забрали батьки). Зате авто мало велике багажне відділення, тож вдалося помістити всіх дівчат і їхні сумки. Кілька годин небезпечною дорогою... На вокзалі – тиснява, десятки тисяч людей. Як не розгубити своїх?

– Я знайшла вільний куточок, обклала дівчат валізами, сказала, щоб навіть не ворушилися, а сама помчала шукати, куди можна виїхати. Майже 5 годин бігала то нагору до кас, то вниз до дітей, – розповідає тренерка.

При цьому вона постійно тримала зв'язок з батьками підопічних: усі страшенно переживали, адже ніхто не розумів, коли та як вони виберуться і що буде далі. Заряд на телефоні стрімко наближався до нуля.

– Увайт: усі діти віддали мені свої павербанки, щоб я могла бути в інтернеті та якось керувати процесом. Усі мені довірилися на 1000% – і дівчатка, і їхні батьки. Я не мала права підвести, – тремтячим від хвилювання голосом каже Елеонора Чек.

Закінчення на с. 10

● **ЗІРКОВЕ ЖИТТЯ**

Потап похвалився селфі із Залужним

Шоумен та продюсер, який восени повернувся з Іспанії в Україну, похвалився світливою із Головнокомандувачем ЗСУ

Лія ЛІС

На знімку чоловіки продемонстрували дружні обійми, а Валерій Залужний жестом натякнув, що все буде Україна. «Щира, сильна, справедлива людина! Йдемо до Перемоги», – запевнив Потап.

А той факт, що після повномасштабного нападу росії довго перебував за кордоном, пояснив проблемами зі здоров'ям: «У мене був COVID-19, потім отит, а після цього синдром Рамзі Ханта, який був у Джастіна Бібера, він навіть зараз зупинив тур. Це параліч обличчя, нервів. Така важка штука. Але я дивився на хлопців, які воюють, і зрозумів: який параліч, про що казати... Тому всі ці місяці працював без упину, від Польщі до Латинської Америки, даючи концерти та збираючи кошти для України, – сказав Потап і наголосив: – Я викреслив російську мову повністю зі своїх нових пісень».

Худі в дірках, у яке вбраний артист, трохи нагадує маскувальну сітку.

● **УВАГА, КОНКУРС!**

Це путіну маємо казати «капут», а не вам...

...бо ви, розумники й розумнички, здаватись не маєте права

Грицько ГАРБУЗ

Тому не розгадане вами запитання туру №28 ми перенесли на сьогодні, бо не сумніваємось: вам «по зубах» розкусити цей «горішок». Особливо після нових підказок.

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-30»

Зважаючи на реалії, які нас чекають у найближчі місяці 5, сьогодні ми заховаємо двокореневе слово-предмет, який, попри величезні проблеми в містах і містечках майже для всіх європейців років так 80 тому, зовсім їх не відчував. Навпаки – «світився і пахнув». А все завдяки розпорядженню, яке дав духовний предок всяких «скабеевих-кісельових-симоньян». Та й трохи раніше «товарищ лєнін» бачив у ньому крутезну зброю... Це не лампочка. Хоч у ньому було і є багато лампочок. І не електрогенератор і не електрообігрівач, хоч у ньому спеціально робили тепло-тепло.

Що за предмет захований у гранатобузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 4 грудня (включно) на електронну адресу tsikava.gazeta@gmail.com або у вигляді sms-повідомлення на номер **0672829775**, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я і прізвище (наприклад: «Гранатомет» (Галина Гармата)). Цей номер і братиме участь у жеребкуванні при розіграві призових волонтерських 200 гривень (100 – від газети «Волинь» і 100 – від «Цікавої газети на вихідні»), якщо правильних відповідей буде більше, ніж одна. Ці кошти ми перекажемо на допомогу українській армії, значимість ваше ім'я як волонтера-благодійника.

Смерть кровопивці путіну!● **БАТА-ШОУ**

Фотоколаж із сайту obozrevatel.com

Зрадників ніде не люблять...

В Європі скасували концерти Ані Лорак

Виконавиця назвала себе «найтитолованошою українською співачкою», але це не допомогло їй виступити на Заході

Лія ЛІС

У Польщі, Німеччині та Чехії офіційно скасували концерти скандальної співачки родом з України – 44-річної Ані Лорак, яка мовчить про війну у рідній країні. Офіційно стверджується, що «у зв'язку з посиленням поширення коронавірусної інфекції організатор змушений перенести запланований тур».